

[Aksel Larsen.]

Landbruget og Fiskeriet skal bringes til ny Blomstring gennem tekniske og sociale Fremskridt, og Udstykningen sættes i Gang.

Opgøret med Besættelsestidens Forbrydelser og Undladelsessynder skal føres igennem. Reaktionære Politilederes Forsøg paa at gøre Danmark til en Politistat skal slaas ned. Forfatningsrevisionen skal gennemføres, saa Ungdommen faar Valgret, Et-kammersystemet indføres og Folkets Frihedsrettigheder sikres. Monopoler og Truster skal under Samfundets skarpeste Kontrol. Arbejderne skal have Indseende i og Medbestemmelsesret over Virksomhedernes Drift, og den tekniske Udviklings Muligheder for Arbejdstidsnedsættelse udnyttes.

En saadan Politik vil sikre og fremskynde Genopbygningen. Den vil betrygge Danmarks Fremtid og svejse Folket sammen til fælles Udnyttelse af Kræfterne, saa alle Vanskeligheder overvindes. Denne Politik er vort Partis Politik. Vi er overbevist om, at den er det overvældende Folkeflertals Politik, og vi er det saa meget mere, som vi kender Folkestemningen netop fra Vælgernes Tilkendegivelse den 1. April. Den viste, at Klokkeren er ved at falde i Slag, og vi Kommuniste er parat til at trække i Klokkerebet.

Bertel Dahlgaard: Det stunder nu mod Afslutningen af denne Rigsdagssamlings Arbejde. Hvis man vil drage en Sammenligning mellem Forholdene her i Landet økonomisk og politisk, som de forelaa i Fjor ved Rigsdagssamlingens Slutning og nu, maa man desværre erkende, at Stillingen føles mere usikker og utryk i Aar end i Fjor. Vor handelspolitiske Stilling er meget betænkelig; naar vi sælger til faste Priser og køber til frie Priser, er det klart, at Danmark er i Klemme, saa længe Importpriserne er i Opgang. Til Efteraaret staar vi over for nye Beslutninger med Hensyn til vor Handelsforbindelse med England. Jeg haaber, Regeringen fremmer sine Overvejelser mest muligt, saa der gives Rigsdagen rigelig Tid til dens Deltaelse i Overvejelserne.

Den nuværende Situation føles som uholdbar, og alle Forslag om en Frigørelse fra den nuværende Statshandel, ogsaa den af Landboforeningerne fremsatte Tanke i saa Henseende, maa nøje gennemprøves. Vi maa ogsaa iden nærmeste Tid tage Spørgsmaalet om Organiseringen af vor Afsætning af Landbrugsprodukter til Udlandet op fra Grunden, der maa ses med friske Øjne paa hele det System, der er groet op

omkring de under Landbrugsministeriet sorterende Eksportudvalg. Den højtærede Landbrugsminister har et stort Ansvar i denne Forbindelse for disse Udvalgs Arbejde og over for, at de Muligheder, en ny Tid giver, udnyttes paa rette Maade, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed stærkt understrege dette Ansvar.

Men vigtigst af alt er i disse Maaneder, hvorledes vor valutamæssige Stilling i sin Helhed udvikler sig.

Efter den Forskrækkelse, Befolkningen fik i Efteraaret, da Regeringen maatte meddele, at vor Kredit var udtømt, og at voldsomme Restriktioner med Nedsækning af Befolkningens Levestandard var nødvendige, venter man med Spænding paa, at Regeringen kan give Meddelelse om, at Balancen atter er naaet. Denne Meddelelse har Regeringen imidlertid endnu ikke kunnet give, det gaar endnu den forkerte Vej med Hensyn til vor Handelsbalance. Vi haaber alle, at det afgørende Vendepunkt snart maa være naaet, men skulde det ikke ske, og skulde Udsigterne maaske endda formørkes, da beder jeg Regeringen komme til Rigsdagen i Tide, thi da kan Beslutninger blive nødvendige, som der skal et meget stærkt Fundament til at bære.

I Bedømmelsen af Danmarks Fremtidsudsigter er det af afgørende Betydning, hvornaar og hvorledes Omslaget i Prisudviklingen kommer. At Omslaget vil komme fra Amerika, synes alle enige om, men hvornaar kommer det? Endnu er Lønningerne ovre i Amerika i Opgang, og den amerikanske Finansverdens Kreditpolitik synes ikke at varsle et nær forestaaende Omslag. Men slikt kommer jo ofte næsten uforklarlig pludseligt.

Herhjemme trøster den højtærede Finansminister sig med, at vore Priser ikke i det sidste Aar er steget stærkere end Priserne ude i Verden. Det er en daarlig Trøst. Vi er faktisk herhjemme inde i en Inflation, hvorved vort Prisniveau er ved at blive undermineret baade ved stigende Raastofpriser og Sortbørspriser paa Arbejdskraft, hvor den ene Virksomhed ved Overbud stjæler Arbejdskraften fra den anden. Og naar saa en Dag Omslaget kommer derudefra, bliver Vendingen for brat herhjemme, og da vil Krisen være over os.

Der er ikke tilstrækkelig Forstaaelse af, hvor alvorlig denne Sag er, og hvor dyr den bliver for det danske Samfund, dersom der ikke skabes større Samling herhjemme om Opgaverne. Der er ved at være Opløsning i mange Ting. Der mangler Tillid. Det gør der for Resten ogsaa i det politiske